

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016-7599

Doknr.
404879

Dato
01-11-2016

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 4 (L 6) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Spørgsmål nr. 4:

"Ministeren bedes redegøre for, hvem der har erstatningsansvaret, når en kreditor, virksomhed, pengeinstitut eller lignende lider tab som følge af identitetstyveri, og hvilke konkrete forhold, der kan betyde, at dette erstatningsansvar rykker sig fra udgangspunktet, og hvordan lovforslaget vil påvirke dette? Ministeren bedes i særlig grad forholde sig til, om der vil kunne forekomme situationer, hvor offeret for identitetstyveri kan blive erstatningsansvarlig, hvis personen ikke har indsat markeringen i CPR?"

Svar:

Indledningsvist bemærkes, at en aftale alene er bindende for de parter, der har indgået aftalen.

Tilfælde af identitetsmisbrug sker bl.a. ved, at en virksomhed sælger varer eller ydelser på kredit til en person, som udgiver sig for at være en anden. I den forbindelse kan der være tale om, at virksomheden udleverer en vare, f.eks. en mobiltelefon, til identitetstyven, uden at den fulde betaling for varen samtidig modtages. Efterfølgende vil virksomheden gøre et betalingskrav gældende over for den person, hvis identitet er blevet misbrugt, og i den forbindelse vil identitetsmisbruget typisk blive konstateret.

En borger, som ikke har indgået en kreditaftale eller medvirket hertil, og som har været udsat for, at den pågældendes identitet er blevet misbrugt i forbindelse med kreditaftalens indgåelse, er ikke bundet af aftalen. Borgeren vil således kunne afvise et betalingskrav, som gøres gældende mod den pågældende i henhold til aftalen.

Det gælder uafhængigt af, om borgeren har fået indsat en markering i CPR om kreditadvarel.

Lovforslaget går ud på at stille et frivilligt redskab til rådighed for borgere og virksomheder, som kan anvendes i forbindelse med virksomhedernes identitetskontrol forud for virksomhedernes stillingtagen til ydelse af lån eller kredit. Lovforslaget kan derved være en hjælp til at undgå tilfælde af identitetsmisbrug.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at regulere, hvilken betydning den foreslåede mulighed for i CPR at få registreret en markering om, at en borger ønsker at advare mod kreditgivning i vedkommendes navn, skal tillægges ved en efterfølgende stillingtagen til hæftelsesforholdene henholdsvis ansvarsforholdene i et konkret retsforhold.



Stillingtagen til hæftelsesforholdene henholdsvis ansvarsforholdene i konkrete retsforhold henhører således i sidste instans under domstolene på baggrund af navnlig almindelige privatretlige regler.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 1 (L 6).

Med venlig hilsen
Karen Ellemann